

לעילוי נשמת ר' אברהם יוסף שמואל אלטר בן ר' טובי ז"ל ורעייתו רישא רחל בת ר' אברהם שלמה

(Monsey, NY)

*** פלג המנחה עש"ק - 6:44**

הדלקת נרות לשבת - 7:56

זמן קריאת שמע/המ"א - 8:51

זמן קריאת שמע/הגר"א - 9:27

סוף זמן תפילה/להגר"א - 10:39

שקיעת החמה שבת קודש - 8:13

מוצש"ק צאת הכוכבים - 9:03

צאה"כ / לרבעו תם - 9:25

י"מ שמדליקמוקדם אין לאחד מזמן עצם קבלת השבת (משי"אמ"ר בוא"כלה)

תורה תבלין

A Torah Taolin Publication

34 Mariner Way Monsey NY 10952

NOW AVAILABLE ONLINE AT

WWW.TORAH TAVLIN.ORG

TO VIEW ARCHIVES, STORIES, ARTICLES OF INTEREST OR TO SUBSCRIBE TO RECEIVE THIS EMAIL WEEKLY

שבת קודש פרשת ואתחנן - שבת נחמו - ט"ז אב תשע"ה

Shabbos Parshas Vaeschanan - August 1, 2015

טיב התבלין

מאוצרותיו של המגיד

פרק ג'
דאבות

מאת הגה"צ רבי גלגאל הכהן רבעוביץ שליט"א ר"י שער השמים ירושלים עה"ק

ה' אלקים אתה החלות להראות את ענבך את גדלך ואת ירך החזקה ... אשר יעשה כמעשיך וכגבורתך וגו' (ג-כד) - הרחמים שבדין פ"ש: ה' אלקים - רחום בדין. דבר זה נרמז גם בתיבת אלקים עצמו, כי הניקוד עליו הוא ניקוד של הוי"ה המורה על מידת החסד, והניקוד הלאו היא מורה על משמעות התיבה, ובאה לרמז שגם בעת שבחי' אלקים המורה על מדת הדין מתוך על האדם, אין זה אלא לפנים, אבל לאמתו של דבר בחי' הוי"ה המורה על רחמים גנוו בגויה כל כי מה דעביד רחמנא לטב עביד (ברכות ס), רק שזה בהסתר.

ואם ישאל השואל, אם כל מה דעביד רחמנא לטב עביד, וכל המאורעות שעוברים על האדם הם לטובתו הנצחית, א"כ מה הצורך להתפלל ולשפוך שיח קדם אבותיו דבשמיא שיסיד ממנו צרותיו. הלא הקב"ה יודע שצרתו טובתו, ומה שייך לבקש אותו לשנותה ולהמתיקה? התשובה לכך היא כמובא בספרי הראשונים שכשיש לאדם צרה הרי יש לו מצוה להתפלל לפניו ית' כי זה רצונו. והיינו שאכן תחילה מוטל על האדם לבטל דעתו לדעת קונו, ויאמץ שהוא לטובתו, ואז קבלת דין שמים באהבה יש לו עבודה נוספת, והיא כמציזה שהזמן גרמא להתפלל על צרתו שתעבור, ואין הדבר סותר לעצם האמונה, רק שזוהי העבודה המוטלת בעת צרה, לבקש שתיחדך דין לרחמים.

ואם שוב ישאל השואל, אם יודע השי"ת שצרתו היא טובתו, למה רוצה הוא שנתפלל עליה, הרי לכאורה נראה שהקב"ה חפץ שאדם זה יהיה בצער, וכי ראית מלך שחפץ בדבר ממים, ובר בבר רוצה הוא שיבקשו ממנו לשנות דעתו, הלא כל מלך חפץ שכל אנשי המלוכה יצייתו לפקודתו, ואם כן למה הקב"ה חפץ בתפילתינו? בכדי לענות על שאלה זו, נקדים מה שכתב מרן הבעש"ט זי"ע (הובא בצוואת הדיב"ש) שבזמן שיש לאדם צער הרי גם השכינה מצטערת כמובא בגמרא (סנהדרין מו): אמר רבי מאיר, בשעה שאדם מצטער שכינה מה לשון אומרת: קלני מראשי, קלני מרועי, ולכן מוטל על האדם להתפלל על צרתו שתעבור כדי שלא תצטער השכינה בצרתו.

על פי אלו הדברים מובן ענין רצונו ית' בתפילתינו, כי אכן רוצה הקב"ה בטובת ישראל בניו רחומיו, וכיון שרואה שהצרה היא טובה לנו, לכן מוכרח הוא לעשותה, אך ודאי שכואב הוא את כאבינו, ואף שצרתנו היא גם צרתו בכ"ו מסכים הוא להיות בצרה כדי להטיב לנו, כי הוא יודע תעלומות ורואה כמה טובה יצמח לנו מתוך הצרה הזאת, כי צער זה תיקון גדול הוא לנו, ולכן מוכרח הקב"ה לעשותה, אך ודאי שצד לו בצרתנו. ונמצא שעצם התפילה על צרתנו, אינו רק בקשה על צרתנו, שהרי לזה לבד לא שייך להתפלל, כי כאמור יודע השי"ת שזוהי טובתנו, אלא היא על צער השכינה, ושפיר מובן רצונו שאנו יתפללו על צרתו, כי זהו כבודו שצרתו כואב לנו.

וזהו הסגולה השמן בתפילה, כי ללא זאת, על עצם הצרה אין אנו רשאים להיות נענים בתפילתינו, כי כאמור הלא הקב"ה יודע שהצרה היא טובתנו, ומה שייך לשנותה, אלא שאם בכבוד שמים מדובר משתנים פני הדברים, כי אין אנו באים בטענה על הצער המוצדק, אלא על צער השכינה שהיא צער בלתי מוצדק, וממילא מוכרחים לקבל את בקשתנו, ולהמתיק הדינים מעלינו. אמנם מבקשים אנו מהשי"ת בתפילה זלא עיי' יסורים וחללים רעים, אלא שיהיה לנו רק חסדים מגולים.

ידיעת היום והשבות אל לבבך כי ה' הוא האלקים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת (ד-לז) - מידות הרחמים והדין משורש אחד באות ה' יאר הוזה"ק (ח"ב כ"ז): "פתח רבי אלעזר ואמר, יודעת היום והשבות אל לבבך כי ה' הוא האלוקים וגו', האי קרא הכי מיבעי ליה למימר יודעת היום כי ה' הוא האלוקים, והשבות אל לבבך, ותו, 'והשבות אל לבך' מיבעי ליה למימר, אלא אמר משה, אי את בעי למיקם על דא ולמנדע כי ה' (ש-ש) של מידת הרחמים שממנו ה'טובות' הוא האלוקים (ש-ש) של מידת הדין, שממנו ה'דעות', 'והשבות אל לבבך' וכדין תנדע ליה, 'לבבך (ש-תי לבבות)-' צ"ע טוב, ויצד רע', ואתכליל דא ברא ואיהו חד, כדון תשכח כי ה' הוא האלוקים, דהא אתכליל דא ברא ואיהו חד, ועל דא 'והשבות אל לבבך' למנדע מילה".

ומוסיף ב'שפתי כהן' (ד"ה ובוזה"ק פרשת וארא וכו'), "ובוזה"ק (ח"ב כ"ז): פידש, שאם יטער לבך לומר שיש שתי רשויות, אחד פועל טובות ואחר פועל רעות, כי אי אפשר ששני הפכים יעשה אותם אחד, לזה אמר, שתדע דבר זה מהיום' שהוא השמש שנקרא יום על שם שהוא שולט ביום, שהוא אחד ממשמשי יתברך ומיישב הדבר הלח וממים הדונג, וכיוצא בו הוא משהיד הלכן ומלכין השחור, והרי שעושה שני הפכים, ואם לא תתרחצ בזה (כיון שתרחצ הוכחה מ'טוב' ודע' ממש), שוב לעצמך, שאתה יחיד וכלול מיצר הטוב ויצר הרע, וכן 'השם הוא האלוקים, כלול זה בזה, והוא אחד ברוך הוא'.

ועד"ו פידש ב'פנים יפות' (ד"ה יודעת היום וכו'), "יודעת היום וגו'- יש לפרש ע"פ מה שאיתא בגמרא (ברכות י"א), שיש להוכיח 'מידת לילה ביום'- יוצר אור ובורא חושך, ו'מידת יום בלילה'- ג'ולל אור מפני חושך וכו', כדי להוציא מטעות המעינים שאמרו שמי שברא יום לא ברא לילה (ע' בתלמודי רבינו יונה' ברכות ה: בדפי הרי"ף ד"ה מידת לילה ביום וכו'), וסיבת טעותם היא, מה שסברו שהלילה שהוא 'מידת הדין' והיום שהוא 'מידת הרחמים' הם ח"ו משתי רשויות, אבל טעותם הוא מוכרח מן השמש שסובבת את העולם וכשהיא למעלה מן הארץ הוא יום וכשהיא למטה מן הארץ הוא לילה, וכן נראה מהמילים הארוכים וקצרים וכו', והרי שגם הלילה הוא מכוח השמש, וא"כ אין כל מקום לטעותם.

ולפ"ו כיונת הכתוב היא, יודעת היום והשבות אל לבבך, היינו, שמהתבוננות הלב בסיבוב של השמש הנקרא 'יום' על שם שהוא שולט ביום, (אשר ביום הוא 'בשמים ממעל' ובלילה הוא 'ועל [סמוך ל] הארץ מתחת' [לארץ]), תדע 'כי ה' הוא האלוקים', היינו, שמידת הרחמים ומידת הדין משורש אחד באות, וכדמצינו בגמרא (קידושין מ:- אמר רבי אלעזר ברבי צדוק וכו'), שייסורי הצדיקים בעוה"ז הוא טובתם לעוה"ב, והרי שמידת הדין היא עצמה רחמים וחסד. ולפ"ו הוא מבאר את הכתוב בדרך נוספת, "יודעת וגו' כי ה' הוא האלוקים", היינו, שניתן להוכיח שמידת הדין היא עצמה רחמים וחסד, ממה שמצינו אצל הצדיקים, שניתן שיעל הארץ' הם 'בשמים' הם 'מעל', ועל דרך מה דאיתא בגמרא (ע' ב"ב י:) 'עולם הפוך ראיתי וכו', ותחתונים למעלה".

נמשל: The Rambam based his own personal ruling on the (בכורות כט). *“Moshe said to the people, ‘Behold, I taught you laws and statutes.’ Just as I taught them for free, you shall teach them for free.”* Many authorities disagree with

A SERIES IN HALACHA LIVING A "TORAH" DAY
Selected Halachos of Shmittah (7)
"זה דבר השמיטה"

Kedushas Shvi'is of an Esrog. Last week we spoke about *Esrogim* which have *Kedushas Shmittah*, but not *Aravos*. A result of this is that one is not allowed to place *“besomim”* cloves into the *Esrog* after *Sukkos* because by doing so, one is ruining the *Esrog's* full potential as a food ⁽¹⁾. One may make it into jam since this is a normal usage for an *Esrog*. However, one should eat that jam before the month of *Shevat* of the following year because that is the *“Zman Biur”* (the deadline for keeping it in the house before having to remove it from the house and declaring it ownerless in front of three people) of an *Esrog*. This might be debatable because the obligation of *Biur* is only if one has a large amount - more than three meals-worth of that type of food as it is used in a meal - for each family member. Most people who make jam make it in smaller amounts than mentioned above and would not be obligated in *Biur* ⁽²⁾. If it is not made into jam, the above is usually not relevant because long before *Shevat*, the *Esrogim* dry out and become hard as a rock. Since they are not fit for any usage, the *Kedushas Shvi'is* goes off.

Lulav. The *Rishonim* argue if a *Lulav* has *Kedushas Shvi'is*. The **Rambam** and **Rav Bartenura** on the *Mishna* ⁽³⁾ hold that a *Lulav* is like wood that has no sanctity because only things that disappear as we derive benefit from them (הסאתו וביעורן שוה) have laws pertaining to *Shvi'is*, which excludes wood that burns up before the benefit of *heis* is derived from it. However, **Rach**

הוא היה אומר
The Belzer Rebbe, R' Shalom Rokeach ZT"l (Sar Shalom) would say: *“When you are distressed, and all these things happen upon you in the end of days, then you will return to Hashem your G-d.”* The *trop* (טעמי המקרא) under the words which represents a pause or ‘rest’ in the flow of the *posuk*. It would seem that the pause (comma) is out place; it should come by 'באחרית הימים' where it fits more appropriately. In truth, though, the *Torah* is telling us here that even though *‘all these things happen upon you,’* and *Bnei Yisroel* are made to suffer, *‘in the end of days you will return to Hashem.’ Hashem* is confident that His children will always come back, no matter what!”

Rabbi Joseph Ber Soloveitchik ZT"l (addressing the Rabbinical Council of America) once said: If *pikuach nefesh* supersedes all *mitzvos*, it supersedes all prohibitions of the *Torah* especially of the *yishuv* in *Eretz Yisroel*. And all the silly statements I read in the newspapers - one journalist says we must give the land back, another says we must give some back, another releases edicts, strictures and warnings not to give anything back. These Jews are playing with 2 million lives. I will say that as dear as the *Kosel Hama'aravi* is, the 2 million lives of Jews are more important. We have to negotiate with common sense as the security of the *yishuv* requires.”

A Wise Man would say:

“Happiness is not the absence of problems but the ability to deal with them.”

Printed By: Mailway Services,
Serving Mosdos and Businesses
Worldwide Since 1980
(1-888-Mailway)

נתנבם ונתקדש לעילוי נשמת
ר' סנדר חיים זאב ב"ר יחיאל
ישראל הדרט ז"ל * תנצב"ה

this sentiment, including the **Rashbatz** who quotes numerous *gemaros* that the judges who issued decrees in Jerusalem were paid for their services (כתובות קה) and scholars who taught the laws of *Shechita* to priests were also paid for their services.

מאת מוה"ר ברוך הירשפלד שליט"א
ראש כולל עטרת חיים ברוך קליבלנד הייטס
⁽⁴⁾ and ⁽⁵⁾ **Tosfos** hold that since *Lulavim* were used as brooms in the olden days by splitting the leaves, and they wear out as they are being used, they do have *Kedusha*. Most *Poskim* hold that since nowadays people don't use them as brooms, they are like wood and don't have *Kedusha* even according to the second opinion ⁽⁶⁾. **Hadassim.** The **Yerushalmi** ⁽⁷⁾ has a doubt if fragrant plants grown for their scent have *Kedushas Shvi'is*. The **Maharil Diskin** (quoted by his *talmid* in *Shut Tzitz Hakodesh* 1:15) rules that since *Hadassim* today are planted for *mitzvah* use and not for scent, they don't have *kedusha*. However, the **Chazon Ish** (quoted in **Bris Olam Shvi'is** p.106) holds that since many people save them after *Yom Tov* for *besomim*, they do have *kedusha*.

Flowers from Israel. Having learned the above, we can understand the *halacha* of buying flowers from the Land of Israel during the *Shmittah* year, which is quite common in some areas. If they have no smell and are planted for decoration only, they don't have *Kedushas Shvi'is* and can be thrown away in any manner. Flowers with a nice smell seem to be the doubt we referenced above in the *Yerushalmi* and we go *“Lechumra”* (stringent) that they have *Kedusha*. One should not buy them because he is participating in *סחרה* (business) of *Shvi'is* produce. Also, the problem of *Sephichin* (explained earlier) might apply ⁽⁸⁾. One cannot simply trust a florist who tells him that certain flowers are or aren't from Israel, unless he/she is a *shomer Torah umitzvos*.

- 1) משנת הגרי"ש (אלישיב) ייט (2) עיין מנחת יצחק גיבא
- 2) סוכה מ. (5) בבא קמא קב. (6) עיין שבט
- 3) הלוי אפא (7) שבעית ו"א (8) או נדברו ד"ד

לעיו"ר ר' יעקב ב"ר אברהם צבי
הלו ציממארמאן ז"ל זלב"ע
י"ב מנחם אב תשס"ט
ור' מאיר בן ר' אברהם משה
האללנאנער ז"ל זלב"ע י"ג
מנחם אב תשע"א * תנצב"ה

Merockdim
Camp
26 Parker Blvd.
845.362.0287

מעשה אבות סימן לבנים

שמור את יום השבת לקדשו כאשר צוה ה' אלוקך (ה-יב)

The following story was retold recently at a *Pidyon Haben*, by **R' Nissan Kaplan Shlit'a**, the well-known *Maggid Shiur* in the *Mir Yeshivah*, who was discussing the effect that *Kiddush Hashem* has on a Jew, even a tiny baby. He recalled how on a recent trip to America during the summer, he was scheduled to return from Newark Airport on Thursday at 3:30 P.M., arriving Friday morning in Ben Gurion Airport at 7:00 A.M. It was the summer and since sunset on Friday afternoon in Israel was at 7:15 P.M., he felt he had a reasonable amount of time to make it home before *Shabbos*.

Alas, things did not work out the way he hoped. The afternoon flight was delayed again and again, and it was unclear if the plane would depart at all. Finally, the airline announced that they were cleared for a final departure time from Newark at 1:00 A.M. Friday morning with service arriving in Ben Gurion Airport at 6:30 P.M. Friday afternoon. R' Nissan was unconvinced. Since *Shabbos* was only 45 minutes later (and who knew if the flight would actually arrive by its scheduled arrival time), he couldn't take a chance and felt he had no choice but to skip the flight. He was resolved to remain in America for *Shabbos* and book the next flight out after *Shabbos*. Those who were not *Shabbos* observers took the flight.

On the phone in the midst of his feverish arrangements, R' Nissan saw a young lady approach him. When he got off the phone, she wished to ask the Rabbi a question. She was running a group of 50 boys and girls from "Birthright" who were on this flight. (Birthright is an organization that sponsors free ten-day heritage trips to Israel for Jewish young adults, aged 18–26. During their trip, participants, most of whom are not religious and visiting Israel for the first time, are encouraged to discover new meaning in their personal Jewish identity and connection to Jewish history and culture.) These young adults were not observant and had never kept *Shabbos* in their lives. They wouldn't observe this one as well. They all wished to go on the flight even though the airline told them that they would arrive at 6:30 P.M. and it was unlikely they would make it to their hotel before candle-lighting. "What should we do?" asked the young lady. "Should we go on the flight or not?"

R' Nissan asked that the entire group gather around him. When they all gathered, he introduced himself and announced, "I think we should take a vote. There is a great rabbi here in America named Rabbi Belsky. He is the Rabbi of the Union of Orthodox Rabbis (OU). He is very smart. Let's call him and ask him your question and follow whatever he decides. But I'm only calling him if everyone is in agreement and votes to follow him." Instantly, they took a vote and they unanimously agreed to follow Rabbi Belsky's decision. R' Nissan managed to get through and Rabbi Belsky told them not to go.

What happened then, was incredible. The "Birthright" group was put up in a nearby Ramada hotel, but they only agreed to go if the Rabbi would accompany them for *Shabbos*. R' Nissan agreed. He called a few of his students, who brought containers of food, wine, *challah* and even a *Sefer Torah*. They set up a makeshift synagogue, with a proper *mechitza* separating the boys and the girls. Friday night, R' Nissan made a *minyan* and insisted that everyone be in attendance.

During davening, R' Nissan spoke. He said, "When a person goes to another person's house, he isn't always sure if he's welcome or not. He might come there and find the house locked. Even if it is unlocked, perhaps the other person doesn't want to see him right then. But if he comes and someone is waiting for him outside, then he knows he's welcome. My friends, *Shabbos* comes and sometimes the door is locked. Last week, for example, were you all waiting for *Shabbos* with open arms? Probably not. But if *Shabbos* comes and someone is waiting for her, she knows that she is welcome."

R' Nissan continued. "I don't know if you will ever have another opportunity like this to tell *Shabbos*, 'Not one hour, not two hours - but 24 hours (from Thursday) we waited for you and gave up a trip to Israel just for you!' We are stuck in a place without any Jews around us, just to tell *Shabbos*, 'We love you, *Shabbos*.' Do you know how loved *Shabbos* feels this week? So maybe if *Shabbos* feels so loved by us, maybe we will try to keep the rules of *Shabbos* all together this week."

What an amazing *Shabbos* it was. For the entire 24 hours, in the Ramada Hotel, there wasn't the slightest *Chilul Shabbos* from the entire group! R' Nissan concluded, "This was a *Kiddush Hashem* that just fell into my hands!"

משל למת הדבר דומה

ראה למדתי אתכם הקים ומשפטים כשאר צונו ה' אלוקי לעשות בן וכו' (ד-ה)

משל: **Rabbeinu Moshe ben Maimon ZT"L (Rambam)** was supported for many years by his brother, who was a jewelry merchant. The Rambam always advised him not to travel overseas to buy merchandise, but one time he ignored the advice and took a voyage across the Indian Ocean, and the ship sank. The Rambam was so depressed after the death of his brother that he became sick for a year.

Gradually he recovered, but now he had to support his own family as well as his brother's widow and daughter. The wealthy Jews of his city, Fostat, offered him a salary as

as the Rav of the city. But he refused, saying that it was forbidden to accept money as a *Rav* or teacher of *Torah*. (He held one may not take charity for private *Torah* study.) Instead, he began working as a doctor, treating the Jews and gentiles of Fostat. *Boruch Hashem*, he became quite successful in his practice and was able to pay his bills.

Later, he was famously appointed as the court physician of Sultan Saladin and his ministers in nearby Cairo. For this position he received no pay - the honor was considered sufficient. He was not given a choice in the matter.

נחמו נחמו עמי יאמר אליהם (ישע' מ-א)

מחשבת הלב

CONCEPTS IN AVODAS HALEV
FROM R' CHAIM YOSEF KOFMAN

How do we transition from sadness to gladness in such a short time? How do go from *Shabbos Chazon* and *Churban Bais Hamikdash* to *Shabbos Nachamu* in one week? In the same way, how is it possible for us to break a glass under a *chupa* to commemorate the *Churban* and mere seconds later, we sing and dance with our hearts full of joy at a wedding?

My thoughts on this are as follows: In *Eicha* we say, "קרא עלי מועד", - we arrange a "meeting" with *Hashem*. If you rearrange the letters of "מועד", it spells out the word "מדוע" - why. And if you scramble them again, you have the word "עומד" - to halt. At this מועד (meeting), we have to be עומד (stop), and think מדוע - why was the *Bais Hamikdash* destroyed? The reason *Chazal* give for this calamity is that we live a life of שקר, a life filled with false relationships creating *sinas chinam*, which ultimately led to the *Churban Habayis*. We can change our ways and rearrange our לחברו אדם - interpersonal relations, just like we can rearrange the letters of the word "שקר" to become "קשר", thereby improving our connection to our fellow Jews. This, in turn, will cause an elevation in our אהבת חנם which will lead to the rebuilding of the *Bais Hamikdash*!

The **Mirrer Mashgiach ZT"L** once said, "המכסה שמם בעבים" - when there are dark clouds in the sky and things looks bleak, we must realize that after the storm comes the rain, גשמי ברכה. In a similar vein, as we just concluded a period of mourning and despair, we must realize that the *geula* is coming and rejoice in its imminent arrival! Hope amidst despair - this was the *middah* of the great Rabbi Akiva. While all the other *Tannaim* saw destruction and cried in despair, only Rabbi Akiva foresaw the rebuilding and smiled for the future. Although we just mourned over the *Churban Bais Hamikdash*, we can still be comforted this *Shabbos Nachamu* with an even greater *nechama* as we anticipate the *Geulah Shleima*.

DRUSH V'CHIDDUSH

שמע ישראל ה' אליהו ה' אחד (ו-ד)

Chazal tell us that the creation of the world is worthwhile just for the acceptance of the yoke of Heaven that we enact during our daily recital of *Shema*. **Sefer HaChinuch** writes that when a person reciting *Shema* recalls the unity and kingship of the Almighty, he will take to heart that *Hashem* observes all of his actions. Thinking this and saying these words in *Shema* will guard a person throughout the day. Repeating it at night will guard him at night as well.

R' Elya Lopian ZT"L was once asked to deliver a *Mussar Shmuess* in the *Lomza Yeshivah* in *Petach Tikvah*. R' Elya agreed, and he began to make arrangements to travel from his *Yeshivah* in *Kfar Chassidim* to *Petach Tikvah*.

In those days, this was not an easy trip. From his *yeshivah* in *Kfar Chassidim*, he would have to take a bus to the central bus station in Haifa. From there, he would take a bus to *Tel*

**EDITORIAL AND INSIGHTS ON
THE MIDDAH OF ... נחמה**

דרגה יתירה

FROM THE WELLSPRINGS OF
R' GUTTMAN - RAMAT SHLOMO

וזאת התורה אשר שם משה לפני בני ישראל ... (ד-מ)

The **Rambam** writes (הל' דעות ו') that the only way for a Jew to rise above the influences of the street is to surround himself with righteous men and *Torah* scholars. Whenever possible, one should find himself in the *Beis Medrash*, learning *Torah* on whatever level he is on. The Rambam adds that this is the practical application of the *mitzvah* "צו תדבק"! One should cleave to the *Shechina*! The way to do this is by constantly going to learn *Torah* and putting oneself in the company of great people!

In this week's *parsha*, we learn about the "ערי מקלט", the cities of refuge where people who killed accidentally were safe. The next *posuk* after this topic states: "וזאת התורה אשר שם משה לפני בני ישראל" - "*This is the Torah that Moshe placed before the Jewish people.*" What is the connection between these two concepts? **R' Avraham Pam ZT"L** so beautifully explains that it is coming to tell us about another type of "refuge." The *Torah*, itself, is an "עיר מקלט" for the soul of every Jew. It is only through the holy *Torah* - learning, hearing *shiurim*, speaking *Torah* ideas over with *Talmidei Chachamim*, observing the actions of the *Tzaddikim* among us - that we may actually remain spiritually intact in the crazy world we live in today.

Shabbos Nachamu is a special *Shabbos* when *Hashem* Himself comforts us that one day our suffering will end and the *geulah* will finally come. "*Nachamu Nachamu Ami*" - "Be comforted My Nation." One explanation of these words is that the greatest נחמה (consolation) that we have is that we are "עמך" - *Hashem's* Nation; the holy, special and unique people called "*Am Yisroel*." The Nation that has *Hashem's Torah* to navigate them through turbulent times. If we allow the *goyishkeit* of the world to affect the way we dress, speak, behave and even think, then we cannot expect to be comforted by our Beloved Father Who wants, more than anything, that we truly live up to our precious title of "עמך" - My Beloved Nation, *Am Yisroel*.

On behalf of thousands of Shomer Shabbos Jews - www.chickensforshabbos.com - The charity that simply feeds & clothes Shomer Shabbos Jews in Pretz, Yisroel with zero overhead